

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1Nt/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322010077
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5322010077.3

Uznesenie

Okresný súd Čadca v trestnej veci obv. D.. T. F., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom I. - Q. Č.. XX, okr. Č.T., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania proti výroku právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 11.02.2008, sp. zn. 2T/90/2006, samosudcom JUDr. Michalom Mravcom, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.07.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh ods. D.. T. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., Q. XX, okr. Č., na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/90/2006 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 22.02.2022 odsúdený D.. T. F. podal návrh na obnovu konania vo svoj prospech vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/90/2006. Návrh odôvodnil v podstate tým, že bol v konaní 2T/90/2006 protiprávne, pretože neplnil vyživovaciu povinnosť podľa neúčinného rozsudku 5P/128/2002 - 27. Ako nové skutočnosti uviedol, že uznesením Krajského súdu v Žiline 11CoE46/2020-187 zo dňa 14.12.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26.01.2022, v ktorom jednoznačne rozhodol, že rozsudok 5P/128/2002 je neúčinný. Z uznesenia Krajského súdu v Žiline jednoznačne vyplýva, že v konaní 2T/90/2006 bol odsúdený protizákonne a preto žiada obnovu konania. Obvinenie, obžalovanie a odsúdenie bolo neprípustné. Rovnako hovorí i uznesenie Okresného súdu Čadca 4Er/529/2009 z 4.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.04.2011, Uznesenie Krajského súdu v Žiline v konaní 11P/31/2005a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 306/2009 z 14.01.2010, pričom základom práva je, že súdy v rovnakých prípadoch rozhodujú rovnako.

Ako dôkazy označil: spisy Okresného súdu Čadca 2T/92/2006 (správne malo byť 2T/90/2006), 2T/138/2011, 1Nt 3/2014 a 1Nt/7/2019.

K návrhu pripojil uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoE/46/2020-187 zo dňa 14.12.2021.

Prvostupňový súd odsúdeného uznal za vinného zo žalovaného skutku a uložil mu podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Z vykonaného dokazovania, konkrétne z výpovedí odsúdeného D.. T. F., ako aj prečítaných listinných dôkazov mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

Odsúdený D.. T. F. zotrval na podanom návrhu, žiadal návrhu na povolenie obnovy konania vyhovieť, poukazujúc, že podľa rozhodnutia krajského súdu Žilina je zrejmé, že rozsudok 5P/28/2002 bol v čase rozhodovania neúčinný. Obžaloba z 29.06.2006 v konaní 2T/90/2006 vychádza z toho, že mal platiť na základe tohto neúčinného rozsudku. Už v roku 2004 nemal nič platiť, pretože vyživovacie povinnosti boli zrušené. Následne krajský súd výživné zrušil od 07.12.2004.

Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že:

Rozsudkom okresného súdu Čadca sp. zn. 2T 90/2006 zo dňa 11.02.2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 17.06.2008 sp. zn. 1To/72/2008 bol odsúdený D.. T. F. právoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, pre skutok že:

ako otec troch detí: A. F., nar. XX.X.XXXX, mal. J. F., nar. X.X.XXXX a mal. F. F., nar. XX.X.XXXX, ktoré boli vo výchove a starostlivosti u svojej matky B. F., bytom Č.T., R. F. Č.. XXXX, úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 1.11.2003 do 11.2.2008. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp.zn. 5P 128/2002 z 26.9.2003, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 6 CoP 4/04 prispievať mesačne spolu 4.500,- Sk na všetky tri deti a to vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, pričom vyživovacia povinnosť mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine. Obžalovaný takto za uvedené obdobie dlhuje k rukám B. F. 38.500,- Sk, k rukám A. F., nar. XX.X.XXXX 47.000,- Sk a ÚPSVaR 11.000,- Sk, nakoľko úrad práce v období od 12/2005 do 10/2006 vyplácal do rodiny F. náhradné výživné na deti J. T. F. F. po 2.500,- Sk mesačne. Obžalovaný v dobe, keď neplatil riadne výživné, bol stále v trvalom pracovnom pomere a zárobok, ktorý dosahoval mu umožňoval platiť výživné pravidelne v plnej výške.

Uznesením Okresného súdu Čadca zo dňa 08.08.2019 sp. zn. 5Er/257/2007 súd zastavil exekúciu vedenú pod sp. zn. EX 561/2007, ktorá začala na návrh oprávnenej podaný dňa 14.08.2007 u súdneho exekútora P. F. A. a na základe povedenia vydaného Okresným súdom Čadca v konaní vedenom pod spisovou značkou 5Er/257/2007 dňa 27.08.2007 pod číslom 5502*013375.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 14.12.2021, sp. zn. 11CoE/46/2020 uznesenie Okresného súdu Čadca 5Er/257/2007 potvrdil. V odôvodnení uznesenia Krajský súd uviedol, že v danom prípade na podklade exekučného titulu (Rozsudku Okresného súdu Čadca č.k.. 5P/128/2002 - 329) bolo možné vykonať exekúciu za časové obdobie od 01.08.2003 do 23.03.2004. Tento rozsudok stratil účinnosť nadobudnutím právoplatnosti výroku o výživnom pre oprávnenú na čas po rozvoде, pričom pri určení časového obdobia, za ktoré uložil povinnému platiť predmetné výživné zoberal do úvahy, že oprávnená (A. F.) nadobudla plnoletosť dňa 23.03.2004.

Rozsudkom zo dňa 26.09.2003 sp. zn. 5P/128/2002 Okresný súd Čadca zaviazal odsúdeného D.. T. F. prispievať na výživu maloletej A. sumou 2.000,-Sk, na výživu maloletého J. sumou 1.500,-Sk a na výživu maloletého F. sumou 1.000,-Sk.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 3.12.2003, sp. zn. 8C/59/2003 bolo manželstvo odsúdeného D.. T. F. a B. F. rozvedené, maloleté deti A. F., J. F. T. F. F. boli zverené do výchovy a starostlivosti matky a odsúdený bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej A. F. sumou 3.000,- Sk, maloletého J. sumou 2.000,-Sk a maloletého F. sumou 1.500,-Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť čo do rozvodu dňa 9.3.2004.

Uznesením 8Co/200/2004 zo dňa 7.12.2004 Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Čadca sp.z. 8C/59/2003 vo výroku o zverení maloletej A. do výchovy matky zrušil a konanie zastavil. Výrok o výžive A. na čas po rozvoде zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Výrok o výchove a výžive maloletých J. T. F. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V konaní 11Er/982/2005 súd poveril exekútora na vymoženie sumy 83.500,-Sk ako zameškaného výživného na maloleté deti A. F.Á., J. F. T. F. F. na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 5P/128/2002 zo dňa 26.09.2003. Na základe návrhu na zastavenie exekúcie oprávnenou, súd uznesením zo dňa 27.01.2009 exekúciu voči odsúdenému Ing. T. F. zastavil.

Prokurátor navrhol návrh o povolenie obnovy konania odsúdeného zamietnuť, navrhuje návrh o povolenie obnovy konania odsúdeného zamietnuť, nakoľko neboli zistené nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by obnovu konania odôvodňovali.

Odsúdený navrhol povoliť obnovu konania, tvrdiac, že čo je uvedené v obžalobe, rozsudok 5P/128/2002 tento bol v čase podania obžaloby a rozsudku 2T/90/2006 neúčinný a teda nemal nič platiť. Ak si niektoré

dieťa myslí, že mu niečo dlhuje, nech podajú trestné oznámenie a v prípade , že mu bude preukázaná vina, nech je odsúdený. Rozsudok 2T/90/2006 teda považuje za nezákonný.

Podľa § 394 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 ods. 2 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Súd v danej veci po oboznámení sa so spisovým materiálom na vec sa viažúceho, t.j. spisom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T 90/2006, 5P 128/2002, 8C59/2003, 5Er/257/2007 výpoveďou odsúdeného a listinnými dôkazmi, dospel k záveru, že v konaní o povolenie obnovy konania neboli produkované také dôkazy, ktoré boli súdu v pôvodnom konaní neznáme, je na mieste postup súdu v zmysle cit. ust. § 399 ods. 2 Tr. por., súd teda návrh na povolenie obnovy konania zamietol, nezistiac, dôvod na povolenie obnovy konania, nakoľko dôkazy, ktoré v tomto konaní produkované sami o sebe ani v spojení s inými dôkazmi, ktoré boli súdu známe v pôvodnom konaní neodôvodňujú iné rozhodnutie o vine, resp. treste.

Súd musí konštatovať, že obžaloba Pv 646/05 zo dňa 29.06.2006, rovnako aj rozsudok Okresného súdu Čadca 2T/90/2006-205 vychádzali z rozsudku Okresného súdu Čadca 5P/128/2002, ktorý v čase podania už bol neúčinný, avšak to neznamená, ako sa mylne domnieva odsúdený, že nemal platiť výživné na maloleté deti.

Orgán činný v trestnom konaní a súd počas trestného konania posudzujú otázku rozsahu vyživovacej povinnosti samostatne ako predbežnú otázku (§7 ods. 1 Tr. por.). Pri tomto posudzovaní nie sú viazaní súdnym rozhodnutím, ktorým bola v občianskom súdnom konaní určená konkrétna výška vyživovacej povinnosti tzv. výživného. K tomuto súdnemu rozhodnutiu však musia prihliadať a vyhodnotiť ho ako iné dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.

V tomto konkrétnom prípade v pôvodnom konaní orgány činné v trestnom konaní prihliadali na rozsudok 5P/128/2002 zo dňa 26.09.2003, ktorým bol odsúdený zaviazaný platiť výživné na malol. A. v sume 2.000,-Sk, na malol. J. v sume 1.500,-Sk a na malol. F. v sume 1.000,-Sk. Týmto rozsudkom bolo upravené výživné na čas pred rozvodom. Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/59/2003 zo dňa 03.12.2003 právoplatným dňa 09.03.2004 (čo do výroku o rozvode manželstva) bolo manželstvo odsúdeného a B. F. rozvedené. Týmto rozsudkom bol odsúdený D. T. F. zaviazaný plniť vyživovaciu povinnosť na malol. A. v sume 3.000,-Sk, na malol. J. v sume 2.000,-Sk a malol. F. v sume 1.500,-Sk, teda vyššiu sumu ako je uvedené v obžalobe a následne aj rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/90/2006.

Je teda zrejmé, že súd ako predbežnú otázku určil výživné v sume, ktorou bol odsúdený zaviazaný rozsudkom 5P/128/2002, pričom mohol určiť aj vyššie výživné a to napríklad podľa neprávoplatného rozsudku 8C/59/2003.

Povinnosť odsúdeného uhrádzať výživné svojim deťom vyplýva priamo z ustanovenia § 85 ods. 1 a nasl. Zákona o rodine, bez ohľadu na to, či došlo k prípadnej konkretizácii výživného rozhodnutím súdu v občianskom konaní, a preto jeho námietky, že neexistuje žiadne rozhodnutie súdu, sú v tomto prípade neopodstatnené. Odsúdený dobre vedel, že jeho v tom čase maloleté deti nie sú schopné same sa živiť a ako ich otec je povinný prispievať na ich výživu, pričom nie je rozhodujúci vek dieťaťa (napr. plnoletosť), ale jeho povinnosť vyživovať deti sa skončí až v dobe, kedy budú deti schopné sa trvale same živiť.

Pokiaľ sa odsúdený odvoláva na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 306/2009 podľa ktorého rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (§36 zákona o rodine) sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spolužitia rodičmi maloletého. Rozvod manželstva maloletého dieťaťa je skutočnosť, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu (ne)boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov. Rozhodnutie sa v tomto prípade stáva neúčinným od momentu, kedy nastala právna skutočnosť spôsobujúca neúčinnosť tohto rozhodnutia.

Na druhej strane rozsudok, ktorým súd určí vyživovaciu povinnosť je v zmysle § 44 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) predbežne vykonateľné, čo v praxi znamená, že rozhodnutie sa stáva vykonateľným pred tým, ako nadobudne právoplatnosť. (uvedené platilo aj v predchádzajúcej právnej úprave - zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /ďalej len „OSP“, konkrétne ustanovenie § 162 OSP).

Je teda zrejmé, že súd v konaní 2T/90/2006 nielenže neporušil práva v neprospech odsúdeného, naopak rozhodol v jeho prospech, keď ako predbežnú otázku - určenie výšky výživného, toto určil v nižšom rozsahu, akým bol odsúdený zaviazaný predbežne vykonateľným rozsudkom 8C/59/2003.

V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia a nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Súd v konaní nezistil nové dôkazy, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného nepovažuje, nakoľko vina odsúdeného bola v základnom konaní jednoznačne preukázaná inými dôkazmi, a to jednak výpoveďou svedkov - B. F.Á., F. F. T. A. F.. Bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že odsúdený ako otec troch detí: A. F., nar. XX.X.XXXX, mal. J. F., nar. X.X.XXXX a mal. F. F., nar. XX.X.XXXX, ktoré boli vo výchove a starostlivosti u svojej matky B. F., bytom Č.T., R.. F. Č.. XXXX, úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 1.11.2003 do 11.2.2008. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp.zn. 5P 128/2002 z 26.9.2003, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 6 CoP 4/04 prispievať mesačne spolu 4.500,- Sk na všetky tri deti a to vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, pričom vyživovacia povinnosť mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine. Obžalovaný takto za uvedené obdobie dlhuje k rukám B. F. 38.500,- Sk, k rukám A. F., nar. XX.X.XXXX 47.000,- Sk a ÚPSVaR 11.000,- Sk, nakoľko úrad práce v období od 12/2005 do 10/2006 vyplácal do rodiny F. náhradné výživné na deti J. a F. F. po 2.500,- Sk mesačne. Obžalovaný v dobe, keď neplatil riadne výživné, bol stále v trvalom pracovnom pomere a zárobok, ktorý dosahoval mu umožňoval platiť výživné pravidelne v plnej výške,

V súvislosti s uvedeným súd pripomína jednu zo základných zásad práva, ktorou je „vigilantibus iura scripta sunt“, teda bdelym patrí právo alebo nech si každý stráži svoje práva, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv, vyžadujúc, aby aj odsúdený (obvinený, obžalovaný) sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu. Primeraná opatrosť a aj zodpovednosť za stráženie si svojich práv v tomto prípade vyžadovala, aby si odsúdený bol vedomý vykonateľnosti ako vlastnosti rozsudkov, okamihu keď nastáva vykonateľnosť, a tiež dôsledkov spojených s vykonateľnosťou rozsudkov.

Je neprípustné, aby si odsúdený vykladal neúčinnosť jedného rozsudku tak, že nemá povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť a na druhej strane nerešpektoval vykonateľný rozsudok, na základe

ktorého rozsudok 5P/1258/2002 „stratil“ účinnosť. Ako je vyššie uvedené, v napadnutom rozsudku 2T/90/2006 bola súdom určená výška výživného v sumách 2.000,-Sk, 1.500,-Sk a 1.000,-Sk, naproti tomu rozsudkom 8C/59/2003 bola určená vyživovacia povinnosť v sumách 3.000,-Sk, 2.000,-Sk a 1.500,-Sk a teda súd v danom prípade rozhodol v prospech odsúdeného a nie je v jeho neprospech, ako sa mylne domnieva odsúdený.

Odsúdený svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým obnova konania je. Tento inštitút je striktné viazaný na preukázanie nových, skôr neznámych dôkazov, čo v rozhodovanej veci sa nestalo realitou.

Podľa názoru súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, zákonné predpoklady pre povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/90/2006 naplnené neboli, nakoľko nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine.

V prípade odsúdeného ide o v poradí tretí návrh na obnovu konania. O obdobnom návrhu už súd rozhodoval v konaní 1Nt/3/2014, v ktorom návrh na obnovu konania zamietol a po podaní sťažnosti odsúdeným, uznesenie potvrdil aj Krajský súd uznesením 2Tos/46/2015 zo dňa 15.6.2016, rovnako súd o obdobnom návrhu rozhodoval aj v konaní 1Nt/7/2019, ktorým zamietol návrh odsúdeného D. T. F., ktoré uznesenie Krajský súd v Žiline dňa 20.10.2020 uznesením 1Tos/82/2020 potvrdil a sťažnosť odsúdeného ako nie dôvodnú zamietol. V uvedenom konaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré odsúdený navrhol, taktiež súd vykonal aj dôkazy, ktoré odsúdený nenavrhol a aj v tomto konaní a vykonaným dokazovaním nebolo preukázaná existencia nových, súdu skôr neznámych dôkazov a ktoré by samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Z uvedeného dôvodu s poukazom na všetky uvádzané skutočnosti súd návrh Ing. T. F. na povolenie obnovy konania zamietol aj z dôvodu, pričom o obdobných návrhoch na povolenie obnovy konania už súd dvakrát rozhodol tak, že tieto zamietol. .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote do 3 pracovných dní od jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Žiline.